

EESTI MAASTIKUARHITEKTIDE LIIDU

KUUKIRI

07/2025

EMALi kuukirja järgmine number ilmub 1. septembril

juhatuse: juhatuse@maastikuarhitekt.ee

Maarja Gustavson, Tanel Breede

Remi Kübar, Maali Roomet-Allese

koordinaator: Reet Soans info@maastikuarhitekt.ee

projektijuht: Kati Ots kati@maastikuarhitekt.ee

kuukiri: Minea Kaplinski-Sauk minea@maastikuarhitekt.ee

JUULIS KUUKIRI PUHKAB

Küll vihmane ja jahe, ent siiski uudiste tandril pigem vaikne ja unelev südasuvi on käes, mis tähendab, et kuukiri suundub lühikesele puhkusele. Augusti alguses seetõttu uut Kuukirja ei ilmu ehk kohtume uuesti septembris.

Ärge aga suvetoimetuste keskel unustage, et hoogsalt on käimas **EMALi aastapreemiate konkurss**, mis ootab teie töid **21. augustini**. Lisaks märgime ära, et järgmise **maastikuarhitekti kutse** andmise vooru avaldusi võetakse vastu **22.-28. septembril** ning taotlemise infopäev toimub **16. septembril**.

Lisaks tasub aeg-ajalt ikka kiigata **EMALi kodulehel** ning jälgida meid ka **FBs** ning **Instagramis**, et aegsasti kõigi maastikuarhitektuuri uudistega kursis olla.

Kohtumiseni septembris ja ilusat suve!

Pedja jõgi Puurmani mõisapargis

Foto: Minea Kaplinski-Sauk

EESTI MAASTIKUARHITEKTIDE LIIDU AASTAPREEMIAID 2025

Taas on kätte jõudnud aeg otsida välja kõik oma parimad tööd, sest käimas on konkurss **Eesti Maastikuarhitektide Liidu aastapreemiad 2025**.

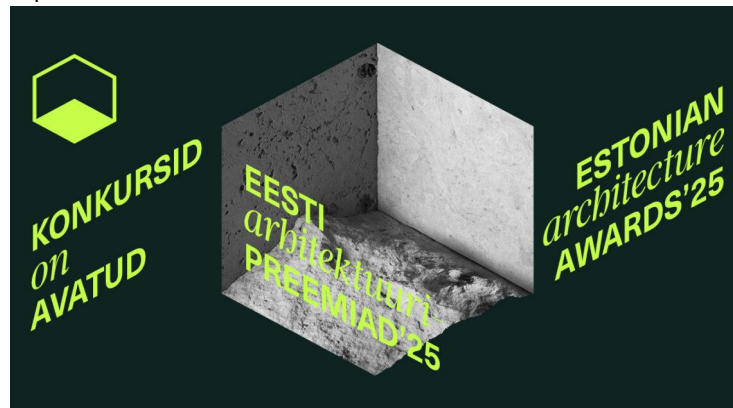
Aastapreemiate eesmärk on tunnustada väljapaistvaid erialaseid saavutusi ning kandideerima on oodatud terviklikud maastikuarhitektuuri teosed ja välisruumi kvaliteeti tõstvad teod.

Tööde esitamise tähtaeg on 21. august 2025. Esitada võib varem nomineerimata teoseid perioodist 21.08.2020 kuni 20.08.2025. Konkurss on avalik, töid võivad esitada nii eraisikud kui ka asutused **veebivormi** kaudu.

Esitatud kandidaatide seast valib nominendid ja preemiasaajad välja maastikuarhitektidest ja teistest ruumiekspertidest koosnev žürii. 2025. aastal kuuluvad žüriisse maastikuarhitektid Kristiina Kupper ja Kadi Nigul, aiadisainer ja teadur Taina Suonio (Soome) ning maastikuökoloog Lauri Klein. Vajadusel kaasab žürii varuliikme.

Maastikuarhitektide Liidu, Arhitektide Liidu, Sisearhitektide Liidu, Kultuurkapitali arhitektuurivaldkonna aastapreemiate ning Maja ja Sirp ruumipublikatsioonipremia nominentide ja laureaatidega võib tutvuda kodulehel arhitektuuripreemiad.ee ja kogumikes.

Täpsema info leiad EMALi kodulehelt.

EALi, ESLi ja EMALi suveseminar 10.-11.07.25 Haapsalus

Arhitektide, sisearhitektide ja maastikuarhitektide traditsiooniline suveseminar teemal "Meri, rannik, kallas" toimub **10-11. juulil Haapsalus**.

Kui tavapäraselt on programm keskendunud ettekannetele, siis seekord on loengute osa lühem ning pakume võimalust osaleda erinevates töötubades. Loodame, et selline formaat annab rohkem võimalusi üksteisega tutvuda ja lisaks teadmiste laiendamisele ka uusi suhteid luua.

Osalustasu sisaldab kogu programmi, 3 söögikorda, 1 ööd majutust, spaa- ja saunakeskuse kasutust ning bussisõitu Tallinnast. **Osta pilet Fientast**.

Suveseminar saab teoks tänu meie väga headele koostööpartneritele: **Eesti Kultuurkapital, Bauroc, Floorin, Forbo, VBH, Bestor, Henkel, Lincona, Velux, Cosentino, Reynaers, Solarstone, Caparol, Extery**.

Graafiline disain: Jaan Evert

VÕISTLUS: New Urban Landscapes

IFLA Europe kutsub maastikuarhitektuuritundengeid ning noori maastikuarhitekte (kuni 40 a) osalema rahvusvahelisel võistlusel, mille alapealkiri on *NEW URBAN LANDSCAPES – Regenerating Cities – Revealing new urban landscapes*. Konkursiga otsitakse lahendusi ja ettepanekuid, kuidas tulla toime linnastumise väljakutsetega. Märksõnadena on üleval teemad nagu kliimamuutustega kohanemine, sotsiaalne ebavõrdsus, igapäevane õigus avalikule ruumile, linnamaastik kui muutuste käivitaja ja alakasutatud (mitte)kohtade aktiveerimine.

Konkursile saab esitada nii ideekavandeid kui juba valmis ehitatud projekte. Tähtaeg on **15. septembril**.

Lisainfo võistluse kohta [SIIN](#).

IFLA EUROPE
INTERNATIONAL FEDERATION
OF LANDSCAPE ARCHITECTS

BALA

**new
urban
landscapes**

IFLA Europe
General Assembly
Regional Conference
16-19 OCT 25

**IFLA Europe
youth competition 2025**
* for landscape architecture
students & young professionals

2x
1000€
to be won!

iflaeurope.eu/index.php/youth/index

brussels
environnement
brussels

C.I.I.I.I.I.V.A

Hunter

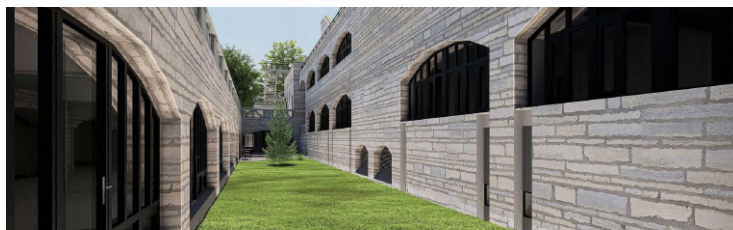
Scheldt Docks Antwerp
Landscape architects PRO&P
Photography: Frederik Beyens

VÕISTLUS: Eesti Rahvusraamatukogu sisehoovi kunstiteos

Riigi Kinnisvara koostöös Eesti Rahvusraamatukoguga kuulutas välja kunstikonkursi, et leida parim kunstiteose ideelahendus rekonstrueeritava Eesti Rahvusraamatukogu (RaRa) hoone sisehoovi.

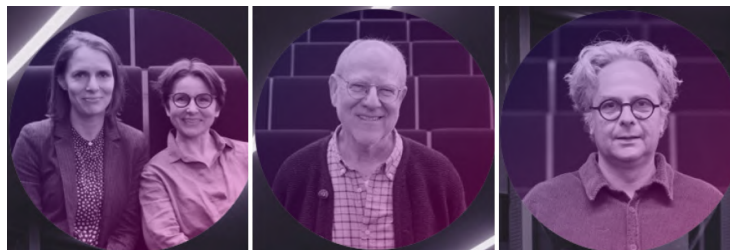
Kunstikonkursi raames otsitakse ümbritsevat keskkonda rikastavat, kõikidest külgedest vaadeldavat installatsiooni või skulptuuri. Loodav kunstiteos peab olema esinduslik, väärikas ja Eesti Rahvusraamatukogu laiapõhjalise külastajaskonnaga arvestav. Teos võiks haakuda kontseptsioonilt kaudselt Eesti kultuuri, oluliste kultuurisündmuste või isikutega ning Eesti Rahvusraamatukogu tegevusvaldkondadest tulenevate ühiskondlike seostega.

Osalemistaotluste ja kavandite esitamise tähtaeg on **10. september**. Lisainfo [SIIN](#).

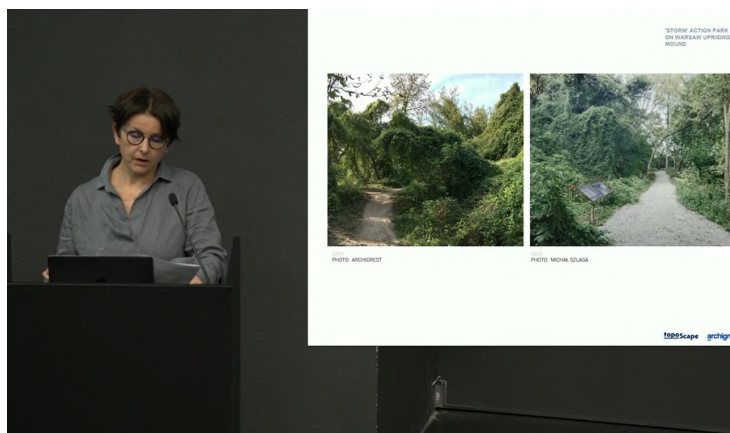

EKA maastikuarhitektuuri loengud järellevaadatavad

Kevadel toimus EKA avatud loengute raames maastikuarhitektide Karin Bachmanni, Merle Karro-Kalbergi ja Anna-Liisa Undi poolt kureeritud sessioon "Linn kui uus ökosüsteem", mis keskendus maastikuarhitektuurile, täpsemalt linna, inimese ja looduse koostoimimisele. Kõigile, kel ei õnnestunud õigel ajal loengutele kohale jõuda (või kes soovivad muljeid värskendada) on meil aga häid uudiseid, sest loengute salvestused nüüd saadaval avatud loengute veebilehel.

Poola maastikuarhitektid **Justyna Dziedziejko & Magdalena Wnęk** (TopoScape) räägivad Varssavi ülestõusupargist ning oma "neljanda looduse" käsitlusest.

Saksa maastikuarhitekt **Ingo Kowarik** mõtiskleb teemal, kas linnaloodus on väljakutse või võimalus ning tutvustab Berliini linnaökoloogia koolkonna tegevust.

Pariisis ja Brüsselis tegutsev maastikuarhitektuurbüroo **Taktyk** tutvustab oma enam kui 20 aasta pikkust kogemust olemasolevate keskkondade rikastamisel lopsakate taimekooslustega.

Lisainfo avatudloengud.ee

2025. aasta kevadel külastas liidu liige Kristiina Kupper EMALi loomestipendiumi toel Hispaania Andaluusia piirkonda. Kogetust valmis fotokollaažide vormis reisikiri.

Tekst ja fotod: Kristiina Kupper

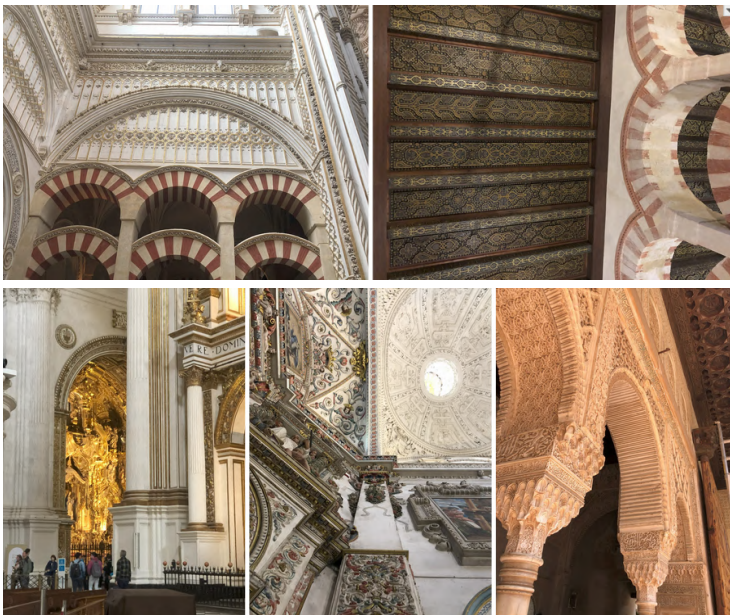
Alguseks pean kohe tõdema, et 10 päeva kestnud reisi muljeid on võimatu lühidalt ja kohe kokku võtta – kogetu „seedimine“ võtab aega. Rohked graveeringud, nikerdused, mosaiigid, sisehoovid ja pargisopid – rikkalik ajalugu, mis silme eest kirjuks võtab. Andaluusia ringsõidu moodustasid Sevilla, Granada, Gordoba, Ronda, Baeza, Ubeda, Arcos de la Frontera ja Vejer de la Frontera linnad. Kohad, mida külastasin, olid Alhambra, Granada katedraal, Granada kuninglik kabel, Cordoba katedraal ja Alcazar (kindlusloss), Ronda termid, Palacio de Mondragón, Ronda Plaza de Toros, Sevilla katedraal ja Alcazar, Sevilla Plaza de Toros. Püüdmaks mõista Hispaania selle regiooni kultuuri ja temperamentsust, andis palju juurde flamenko etenduse ja härjavõitluse vaatamine (viimane pole nõrgema närvikavaga inimestele).

Kuna pilt ütleb rohkem kui 1000 sõna, siis kasutan sõnu vaid kokkuvõtteks ja lisan rohkesti pilte. Meile kõigile on räägitud arhitektuuri- ja maastikuarhitektuuri ning ka kunstiajaloo loengutes mauri arhitektuurist ja selle segunemisest gootikaga, millest tekkis nn mudéjar-stiil. Selle segastiili parimaid näiteid leiab just Andaluusiast. Enne reisi tasub tutvuda ajaloo ja kindlasti lugeda kuninganna Isabel I tegemistest.

Väike soovitus neile, kes plaanivad samuti Andaluusias tuntut kultuuriväärtusi külastada – piletid tuleb mitu kuud ette veebist ära osta, sest koha peale jõudes on kõik piletid päevi ette välja müüdnud.

Kogu reisi jääb meenutama mandariinipuude rohkus (seda ka kõige kitsamatel tänavatel ja kasvukohtades) ning õitest leviv aroom. Siinkohal ka hea näide, et puid saab kasvatada ka palnetpuudena.

Peen ornamentika, külluslik kuld, stiilide segu ja väga eriomelised kirikud ja katedraalid – vastand põhjamaisele tagasihoidlikusele.

Mõned fotod kümnetest Alhambra jäädvustustest. Üleval on hea näide, kuidas haljastus läheb sujuvalt üle katusehaljastuseks, keskel tore vaade geomeetria ja erinevate värvidega, all vasakul torkas silma Nipponi enelas 'Snowmound' ning all paremal näide sellest, kuidas nn rohelistest kabinetidest leidis päris mitmekesist ja looduslikku taimestust.

Cordobas asuv alcazar (Alcázar de los Reyes Cristianos) – siseõu neljatine kujundus ja mitmeks erinevaks osaks jaotatud ümbritsev park.

Ronda linn tasub kindlasti külastamist. Muljet avaldas rejeef ja kaugvaated. Vasakul pildil kalju servas mitmel tasandil asuv park, kust on võimalik kaljusisest käiku mööda laskuda (paremal pool olev foto) alla veeni.

Sevilla alcatrazi (Royal Alcázar of Seville) aed – hektaritel laiuv erinevatest ruumidest (s.h maastikupargi osa) koosnev ja hästi hooldatud aed.

Sevilla alcatraz (Royal Alcázar of Seville) – hea näide gooti ja mauri stiili segust. Vasakul all palju kasutatud sillutise ladu – väikeste siniste ruutude asemel olid kasutusel erinevad materjalid. Paremal üks näide rikkalikest mustritest.

LILA 2025 MAASTIKUARHITEKTUURI AUHINDADE LAUREAADID

Kesksuvi toob põnevaid uudiseid rahvusvaheliselt maastikuarhitektuuritandril, sest taas on selgunud LILA (Landezine International Landscape Award) auhindade laureaadid. Nagu juba traditsiooniks kujunenud, siis toome selgi aastal lühiülevaate kõigi kategooriate võidutöödest ära ka Kuukirjas, et maailma maastikuarhitektuuriparemikul kätt pulsil hoida.

Täpsem info koos žürii kommentaaridega [SIIN](#).

Elutööauhinna pälvis lichtensteini ja šveitsi päritolu maastikuarhitekt [Günther Vogt](#), keda tunnustatakse protsessile orienteeritud töö eest, kus omavahel on õrnalt kokku põimitud teaduspõhised lahendused ning kunstitudlikkus.

Landezine
International
Landscape
Award

Parimaks maastikuarhitektuuribürooks kuulutati Taanis ja Norras baseeruv ettevõtte [BOGL](#), kes väsimatult tegutseb otse maastikuarhitektuuri keskmes ehk otsib viise, kuidas kujundada linnaruumi tänase ökoloogilise ebakindluse, stressi ning sotsiaalse killustatuse ajastul.

Paco della Pace

Autorid: PAN Associati ja EMF

Vana lennuvälja ümberkujundamise projekt, mille käigus endisest transpordiväljast kujundati tohutu looduslik masin, mis toimib üheaegselt vesiehitise, loodusliku elupaiga ning avaliku ruumina.

Brüsseli Flaey ja Sainte-Croix väljakute rohestamine

Autorid: Kollektif Landscape ja Fallow

Tegu on olemasoleva, 2008. aastast pärineva maa-aluse parkla peale rajatud pargi rekonstrueerimisega, mille käigus algupärast kujunduslahendust on täiendatud uue, kogu ruumimuljet värskendava ja toetava haljastuslahendusega.

Aprozi reoveesüsteemi elementide ümberehitus mänguväljakuks

Autor: En-Dehors

Šveitsis asuv lastemänguväljak, mille ehitusel kasutati ära endise reoveesüsteemi osad, luues sel viisil põnev ja tavapärasest eristuv mänguruum, kus lastel on võimalik oma kujutlusvõimet ning oskusi uuel moel proovile panna.

Yanlord Arcadia pitsiline trepp

Autor: TROP: terrains+open space

Shanghais paiknev aatrium, mille poolläbipaistvad platvormid toimivad kohaliku kogukonna jaoks kohtumispaikadena ning kerkivad poeetiliste skulptuuridena ümbritsevast lopsakast rohelisusest.

Tidal Park Keilehaven

Autor: De Urbanisten

Hollandis asuv park, mis tõmbab endasse elu, pakkudes inimestele avalikku ruumi ning loodusele elupaiku. Pargi topograafia on üles ehitatud nii, et see võimendab tõusu ja mõõna efekti maastikule.

Maastiku ja arhitektuuri eriauhind

Gulbenkiani fondi aia laiendus

Autor: VDLA ja Kengo Kuma

Projekt, milles on suurepäraselt välja mängitud vana ja uue kokku sobitamine: olemasolev arhitektuur ja uued sekkumised, regulaarstiilis aed ja voogavamad uued vormid.

Tekst Merle Karro-Kalberg, fotod Kati Ots.

13. juunil said EMALi liikmed kokku Tartu südalinnas. Projekti „Kureeritud elurikkuse“ naiskond kutsus maastikuarhitektid jalutuskäigule parkidesse, et jagada muljed, vahetada kogemusi ning rääkida elurikka haljastuse rajamise ja hooldamise kitsaskohtadest.

„Kureeritud elurikkus“ on Tartu 2024 Euroopa kultuuripealinna põhiprojekt, mille eesmärk on intensiivselt niidetavad Tartu kesklinna pargid elurikkamaks muuta. Esimeste tegevustega alustati parkides 2020. aasta sügisel. Rajatud on linnaniit, katsetatud vähem niitmisega, loodud linnasalu ja linnarohtla. Nüüdseks on loodusega kesklinna parkides disainitud juba viis aastat, seega on hea teha esimesi järeldusi ning jagada tehnilisi nippe ning uurida, kuidas kolleegidel elurikkuse töstmisega projektide edenenud on.

Reede õhtu tervitas jalutuskäigul osalejaid pikalt oodatud päikese ning pisukese suvesoojaga ning paaritunnine ringikäik võiks alata.

Linnaniit ja linnarohtla

Ringkäik algas Uueturu pargis, kuhu on rajatud linnaniit ja linnarohtla. Linnaniit on üks esimesi ettevõtmisi, see saab sel aastal juba viie aastaseks. Niidu rajamiseks kooritu murukamar, kobestati muld ning külvati peale eesti looduses kasvanud niidutaimede seemneid. Esimene ootamatus tabas tegijaid juba pärast niidu külvamist: nimelt otsustasid seemnetega maiustada tuvid, nii et õhus oli isegi pisuke hirm, et kevadeks ei jää niidule enam ühtegi seemet. Õnneks oli hirm asjata ning kevadel õitses niit oma täies ilus. Esimesel aastal andsid tooni üheaastased moon ja rukkilill. Need on viie aastaga tasapisi välja läinud ning asendunud pikaealisemate taimedega nagu karikakar, metsporgand, tõrvallil jt.

Omajagu arutelu tekitas küsimus, kuhu panna pärast niidu niitmist niide. Jalutuskäigul osalejate arutelu jäi kõlrama, et üldiselt võiks selle viia kompostima nagu tehakse linnast kokku korjatud lehtedegagi.

Keskpark

Seejärel kõnniti läbi keskpargist, kus on tehtud kaks katset. Nimelt on seal juba viis suve osasid kohti niidetud harvem: korra aastas. Selgunud on, et keskpargis see lähenemine liiga häid tulemusi ei anna. Seemnepark on mullas liiga vaene ning seetõttu pole sealt ka midagi juurde tulemas. Mõnes kohas, näiteks Sadamaraudteel ja Mathieseni pargis aga on niitmiskordade vähendamine andnud väga häid tulemusi. Nii et selle meetodi tulemuslikkus sõltub väga palju asukohast.

Keskparki on samuti rajatud niit, kuid see pole nii ilusaks kasvanud kui Uueturu oma. Põhjuseid on mitmeid. Alustuseks on keskpargi niit liialt varjus, teiseks kasutati seal teistsugust seemnesegu. Kuna see niit jääb linastele ning poliitikutele väga ette on otsustatud seda tihedamini niita: kaks korda aastas.

Linnasalu

Keskparkist viis tee linnasallu ehk Vabaduse puistikku. Sinna on vabatahtlike istutajate abiga hakatud rajama salu laadset kooslust. Metsast, lageraielangiit toodi mitu kevadet järjest varju taluvalda väikeseid puid ja põõsaid ning ülaseid ja sinililli. Lahke Haage mõisa pererahvas jagas saluses kõrget maasikat. Linased on toonud sõnajalgu ning kuutõverohtu. Nüüdseks on linnasalus igasugune hooldus lõpetatud juba neli aastat. Maasikas on levinud üle ala. Kuid kuna väga intensiivselt on vohama hakanud nõges ja naat, siis sel aastal esimest korda neid niideti. Niide koguti kokku ning viidi pargis asuvatesse kompostritesse.

Lisaks on linnasallu püstitatud ka mitu biodisaini objekti. Tajuruumi maastikuarhitektid on kavandanud „Lusika“. Vähemkädava pargiraja üks jupp kaevati üles, tehti madal lohk, see vooderdati saviga ning peale tõsteti metallist rest, et tee endiselt käidav oleks. Seda kõike mõttega, et rajada mikroreljeefi ning väiksemaid niiskeid kohti. Supilinna tiigi puhastustöödelt jõudsid linnasalu „Lusikat“ ääristama mõned veelembesed taimed.

Arhitektid Roland Reemaa ja Laura Linsi kavandasid „Tüvekimbu“. Elustikutüve mõtet matkiv tüvekimp on kokku pandud Tartu parkides tehtud hooldusraiel langetatud puutüvedest.

Läti maastikuarhitektuuribüroo Alps tegi jõe äärde kividest ja tüvedest tehissaare, peatuspaiga veelindudele.

Keraamik Lauri Kiluski savist 3d prinditud väikeobjektid on puistatud üle terve pargi. Väikesed avaused ja õõnsused pakuvad elupaiku väikestele lindudele ja putukatele. Sisuliselt toimivad need nagu disainitud putukahotellid.

Läbivad teemad

Läbivalt tõstatusid mitmed teemad. Üks näiteks linaste puugihirm. Kuigi projekti on kesklinnas läbi viidud juba viis aastat leidub igal aastal keegi, kes ajakirjanduses või linna infokanalites kurdab, et nüüd on puugid linnas. Selleks, et puuk parki läbijatele pahklussse ei hakkaks on rohumaa alade servad meetri laiusel teest alati niidetud. Seega ei pea pelgama, et kõrs puutub vastu sääri ja sellest haarab inimese järele puuk. Lisaks ei näita siiani tehtud teadusuuringud seost kõrge rohu ja puukide rohkuse vahel. Sel suvel viiakse ka Tartu kesklinna parkides läbi puugiuring, milles selgub, kas ja kui palju on kõrgem hein puukide arvukust tõstnud. Suure sõlmkohana läbib elurikkuse ja linna teemat ka inetu ja ilusa arutelu. Ehk tihti pörkuvad looduslähedased lahendused selle taha, et linlased peavad neid koledaks. Linnahaljastuses on välja kujunenud ilustandardid, millele elurikas ja kodumaine haljastus ei vasta. Väga palju tuleb teha selgitustööd, et linnahaljastuse peamine ülesanne ei saa olla inimese ilustandarditele vastamine. Selleks, et linnad oleks päriselt kliimakindlad, et kohanetaks kliimamuutuste mõjudega, tuleb mõelda haljastusest kui ökosüsteemist, mis toetab linnade toimimist ning ka inimeste füüsilist ning vaimset tervist.

Kolmas suur läbiv teema elurikka haljastuse rajamisel ja hoidmisel on selle hooldus. Enamasti on selliste alade hooldamine endiselt käsitöö. Näiteks „Kureeritud elurikkuse“ katsealasid on aastaid niidetud vikatitega, mis suures plaanis pole väga jätkusuutlik ega kindel tegevus. Ka selleks, et mõnes kohas välja võtta liigselt laiutama hakanud liigid tuleb tihtipeale teha käsitööd, sest hooldusettevõtetal puudub oskustööjõud ning inimesed, kes teeks taimedel vahet ning oskaks hoolduse osas kaasa mõelda ning vajadusel ebastandardsetl tegutseda.

Õhtu lõppes meeleoluka ühise einestamisega.

Milline on Sinu hariduskäik?

Minu seotus maastikuarhitektuuriga on olnud üsna pikaajaline. Lõpetasin Eesti Põllumajandusülikooli maastikuarhitektuuri eriala enam kui kakskümmend aastat tagasi. Toona omandatud bakalaureusekraad on tänaseks võrdsustatud magistrikraadiga. Aga soov täiendada oma teadmisi ruumilise planeerimise vallas viis mind edasi Stockholmi Kuninglikku Tehnikainstituuti, kus õppisin rahvusvahelises magistriõppes ruumilist planeerimist. Läbisin toona kogu õppekava, kuid paraku jäi lõputöö kirjutamine erinevate asjaolude kokkulangemisel pooleli ning seetõttu ka sealne kraad formaalselt omandamata. Siiski on need õpingud andnud mulle erialases töös hindamatu väärtusega teadmised ja avardanud oluliselt vaadet ruumilisele planeerimisele.

Kuidas leidsid tee just maastikuarhitektuuri juurde?

Maastikuarhitektuurini jõudsin pigem juhuse läbi. Gümnaasiumi lõpetades ei olnud mul veel selget sihti, millises suunas edasi liikuda. Maastikuarhitektuuri eriala oli Eestis tol ajal veel üsna uus ja tundmatu, kuid kuna mulle on alati olnud südamelähedane loodus ja inimeste suhestumine ümbritseva – kuidas me kohandume, kujundame ja sulandume maastikku, siis tundus see eriala sel hetkel intrigeeriv ja huvitav ning väärt proovimist ja avastamist.

Millega oled pärast õpingute lõppu tegelenud?

Minu peamiseks tegevusvaldkonnaks on kujunenud detailplaneeringud. Olen juhtinud ja koostanud mitmeid erineva iseloomu ja keerukusastmega planeeringuprotsesse – teiste seas näiteks Saku hipodroomi, Rail Balticu trassikoridoriga seotud planeeringud, Aidu taastuvenienergia pargi detailplaneering ning mitmed elamualade arendused.

Planeeringute kõrval olen tegelenud ka maastikuarhitektuursete projektidega. Kuigi nende maht on seni olnud mõnevõrra väiksem, on need pakkunud võimalust suhestuda ruumiga vahetumalt ning panustada selle kujundamisse loovalt ja käegakatsutavalt. Need kogemused on süvendanud minu arusaama ruumi terviklikust toimimisest ning arendanud visuaalset ja funktsionaalset mõtlemist.

Aastate jooksul on olnud huvitav jälgida, kuidas planeerimisvaldkond on märkimisväärselt arenenud – üha enam pööratakse tähelepanu arenduste ja looduskeskkonna vahelise tasakaalu leidmisele ning ruumilise arengu mitmetahuliste mõjude teadvustamisele. See on suurendanud vajadust ruumianalüüside ja keskkonnauuringute järele – valdkonnad, mis minu jaoks seonduvad otseselt maastikuarhitektuuri sisuga.

Sellest tulenevalt on ka minu töö sisu viimastel aastatel üha enam liikunud analüüside ja uuringute suunas. Olen koostanud mitmeid rohevõrgustiku analüüse, peamiselt üldplaneeringute alusmaterjalidena, ning osalenud paljude dendroloogiliste hinnangute koostamises – sealhulgas mahukas projekt, mis hõlmas puittaimestiku hindamist Tallinnast Viimsini ulatuval tehnokoridori trassil. Taastuvenienergia arendustega, eriti tuuleparkide planeerimisega seoses, olen koostanud ka visuaalsete mõjude hindamisi eri tüüpi maastikele ja asustusele. Need tööd on pakkunud võimalust rakendada ruumilist analüüsi eri skaaladel ja erinevates kontekstides

Väärtustan oma töös terviklikku vaadet ruumile, looduskeskkonna ja inimõõtmelise ruumi tasakaalu ning sisukat koostööd. Usun, et hea ruum sünnib eelkõige avatud suhtluses ja meeskonnatöös.

Mida ootad kõige rohkem EMALilt?

EMALilt loodan eelkõige head erialast infovahetust, kogemuste jagamist, inspireerivaid koolitusi ja mõttekaaslast. Usun, et maastikuarhitektuuri valdkond vajab tugevat kogukonda ja selgeid ühiseid väärtusi, mille kujundamises saab EMAL olulist rolli kanda.

Pärast keskkooli lõpetamist 1987 läksin Jäneda Sovhoostehnikumi, mis oli üsnagi ebaharilik samm, sest kõik ümberringi läksid ju ülikooli. Kuid just seal oli avatud uudne eriala – maastikujundamine, mis oli ette nähtud vaid juba keskkooli lõpetanutele. Eriala tundus põnev, kuna paistis sisaldavat nii kunsti, mis mind on alati tõmmanud, loodust kui ruumikujundamist. Sellest erialast rääkis mulle perekonnasõber maalikunstnik Märt Bormeister ja sellega on ta mu elu suurelt mõjutanud. Jäneda õppe

looja ja eestvedaja oli omakorda Ülle Grišakov, keda pean samuti oma oluliseks mõjutajaks. Parimale lõpetajale oli kusjuures ette nähtud vabapääs toonasesse Tallinna Kunstiülikooli arhitektuuri erialale, kuhu ma otse keskkoolist poleks julgenud minna, kuna ettevalmistus joonistamise jmt koha pealt puudus. Kuid just minu lõpetamise aastal see võimalus siiski kadus ning tuli sisse astuda nõ üldjärjekorras. Leidsingi end õppimast arhitektuuri, mis oli toonases Eestis maastikuarhitektuurile kõige lähem eriala.

Ühtlasi asusin vahetult peale Jäneda lõpetamist tööle arhitekt Kersti Lootuse tehnikuna sellises asutuses nagu Riiklik Uurimis- ja Projekteerimisinstituut „Eesti Ehitismälestised”. Siis aga sekkus elu, teisel kursusel sain lapse, kolisin Tartusse ja õpingud jäid mõneks ajaks pausile. Tartus avati 1994 Eesti Põllumajandusülikoolis maastikuarhitektuuri eriala, kuhu kolisin üle ja mille 1997 esimesena lõpetasin. Nii et diplom on mul kahe kooli peale – nii arhitektuuri kui maastikuarhitektuuri erialalt.

Peale lõpetamist töötasin pikalt Keskkonnaministeeriumis, kus peamiseks valdkonnadeks olid kõikvõimalikud kultuuri- ja looduspärandi kokkupuutekohad, planeerimisküsimused, kaitsealused üksikobjektid ja pargid. Kokkuvõtvalt võib öelda, et tegelesin Eesti maastikega – alates randadest puude ja kivideni välja – oli võimalus tegeleda erinevate keskkonna kujundamist puudutavate teemadega üle Eesti. Omaette peatükiks sel perioodil kujunes tegelemine maailmapärandiga. Vähesel määral tegelesin põhitöö kõrvalt ka projekteerimisega.

Keskkonnaministeeriumis töötamise suurimateks tulemusteks pean teatmeteose „Eesti pargid” koostamist ja ettevalmistusi Eesti liitumiseks Euroopa maastikukonventsiooniga. Esimene valmis koostöös Muinsuskaitseametiga, kus koostööpartneriks oli Silja Konsa, ning teine koos maastikuarhitekt Piret Palmiga. Nõ kõrvalsaadustena ilmus ka neli numbrit Eesti Parkide Almanahhi. Ühtlasi viis põhjalikum tegelemine parkidega mind tagasi Eesti Kunstiakadeemiasse, kus kaitsesin 2012 lõpus doktoritöö parkide restaureerimisest. See oli muinsuskaitse ja restaureerimise erialal, kuid võib öelda, et puhtalt maastikuarhitektuuril teemal.

Praegu töotan kaheksandat aastat Tallinna Botaanikaaias, kus oleme koos Silja Konsa ja Kersti Lootusega tegelenud aktiivselt aia uuendamisega. Tallinna Botaanikaaiada tuleb pidada meie eriala seisukohalt oluliseks kohaks Eestis, alates loomisest 1961. aastal on kaasaegne maastikuarhitektuur olnud selle üheks lähteprintsiibiks.

EMALilt ootan ennekõike erialast infovahetust ja ootan ka liitu oma aastakoosolekut botaanikaaias pidama.

EMAL TÄNAB OMA TOETAJAJID:

| kuldpartner |

EXTERY

| kuldpartner |

LODE